

POSTANOWIENIE

15 listopada 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Władysław Pawlak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 15 listopada 2023 r. w Warszawie
zażalenia Z. W.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Nowym Sączu

z 30 czerwca 2023 r., I Cz 68/22,

w sprawie z wniosku S. w B.

przeciwko Z. W.

o egzekucję

w przedmiocie zażalenia dłużnika na postanowienie z 10 października 2022 r.,

I Cz 43/22,

na skutek skargi dłużnika o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
orzeczenia z 25 stycznia 2023 r., I Cz 68/22

odrzuca zażalenie.

(E.C.)

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 30 czerwca 2023 r. Sąd Okręgowy w Nowym Sączu odrzucił skargę dłużnika Z. W. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia z 25 stycznia 2023 r., sygn.. akt I Cz 68/22.

Powyższe orzeczenie zaskarżył dłużnik zażaleniem sporządzonym osobiście.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych (tzw. przymus adwokacko-radcowski), chyba że strona ma szczególne kwalifikacje prawnicze, o których mowa w art. 87¹ § 2 k.p.c. i z tego tytułu przysługuje jej tzw. zdolność postulacyjna. Skarżący jednak nie wykazał, aby miał zdolność postulacyjną przed Sądem Najwyższym. Ponadto sporządzone pismo nie zawiera elementów konstrukcyjnych kwalifikujących go jako zażalenie do Sądu Najwyższego.

W tym stanie rzeczy należało odrzucić sporządzone przez dłużnika osobiście zażalenie do Sądu Najwyższego na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. oraz art. 424¹² k.p.c. (zob. też postanowienia Sądu Najwyższego z 28 stycznia 2022 r., III CZ 44/22 oraz z 13 lipca 2022 r., III CZ 229/22).

(E.C.)

[ał]